

ဒေါ်နမ္မသည် ချစ်သူဆီသို့

စစ်မြေပြင်မှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ

ခြေလျင်

အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး



## စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်(ကြည်း)ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းဆင်းအရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ။ ငယ်စဉ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်ချိန်မှ တပ်မတော်အတွင်း ဝင်ရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။ သတ်မှတ်အရည်အချင်းများ ပြည့်စုံသောအခါ ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ပါသည်။ ။ အခြား အဆင့်ဘဝရော၊ အရာရှိဘဝပါ ကရင်ပြည်နယ် စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေများ တွင် အချိန်တော်တော်များများ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများ၊ မိုင်းထိဖြစ်စဉ်များ၊ ထူးဆန်းသော စစ်မြေပြင်မှ ဖြစ်ရပ်များ၊ ပရလောကသားများ ၏ ခြောက်လှန့်မှုများ ရေးသားဖွဲ့နွဲ့ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သာ စစ်သည် အချင်းချင်း၏ ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ်များအား တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ။

စစ်သက် (၁၆)နှစ် ပြည့်ပြီးချိန်တွင် တော့ ကျွန်တော် တပ်မတော်မှ နုတ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ။ တပ်မတော်အတွင်း ကျွန်တော်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များအား ကျွန်တော်ရေးသားတတ်သမျှ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ မသိသင့်သော အကြောင်းအရာအဖြစ် အပျက်များမှ အပ ဖြစ်ရပ်မှန်အတိုင်းသာ ရေးသားပါသည်။ ။

စာဖတ်သူများ နှင့် တပ်မတော်အတွက် နိုင်ငံအတွက် တစ်စုံတစ်ခုသော ရသ အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိစေရန် ရည်ရွယ်ရေးသားပါသည်။ ။ မည်သူ့ကိုမျှ စော်ကားလိုစိတ်မရှိပါ။ ရေးသားမှုအားနည်းချက်များ ဖြစ်စ

ဦးများ တွင် ဖော်ပြရာတွင် မပြည့်စုံမှုများ အမှားအယွင်းများ ပါပါက သည်းခံဖတ်ရှုနားလည်ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ ။ စာစုထဲတွင် ပါရှိသော ကဗျာလေးများ အတွက် ညီငယ် တပ်မတော်သား Sayar Naung Yoe မှ မေတ္တာဖြင့် ခံစားရေးဖွဲ့ပေးထားပါသည်။ ။ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်အောင် စီစဉ် ဆောင်ရွက် ထုတ်ဝေပေးသော စိတ်ကူးသစ်စာပေနှင့် တကွ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများအားလုံးအား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။ ။ မြန်မာပြည် ငြိမ်းချမ်းပါစေ၊ စစ်ပွဲများအား အဆုံးသတ်နိုင်ပါစေ။ ။

မြေလျင်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး

\*





ရေမြန်အေးရာ၌တောင်းတစ်စဉ်  
ယမ်းငွေ့ကြားကမုသားပျားရည်

## ယမ်းငွေကြားက မုသားပျားရည်

“ဗိုလ်ကြီး ဖျားနေတာလား။”

ကရင်ပြည်နယ် စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု၏ ကွန်မန်ဒိုတပ်ခွဲတစ်ခွဲတွင် ကျွန်တော်ပါဝင်နေချိန်။ နေရာကလည်း မိုင်းပေါများ သောနယ်မြေပင်။

စားစရာ အသီးအနှံမရှိပေ။ အစားအစာရှားပါးရသည့်အထဲ မိုင်းပေါသဖြင့် မည်သူမျှ မရှာဖွေရဲပေ။

တောင်ကုန်းတစ်ခုအား ပတ်ခွေစီးဆင်းနေသော ချောင်းငယ်တစ်ခု၏ အထက်တစ်နေရာ၌ လမ်းလုံခြုံရေး ဆောင်ရွက်နေချိန်ပင်။

ပင်ပန်းသည် ရော၊ ရာသီဥတုဒဏ်ပြင်းသည် ရောကြောင့် ကျွန်တော် ငှက်ဖျားပြန်ထ လာလေ သည် ။

ကျွန်တော် တာဝန်ယူထားသည် က တပ်စုတစ်အား ဦးဆောင်လှုပ်ရှားရသော တာဝန်ပင်။

ယခုတော့ ယာယီထိုးထားသော တဲငယ်အတွင်း ကျွန်တော်အဖျားတက်နေပါတော့သည် ။ ပါလာသော စစ်စောင့်ထူခြံထားတာတောင် အချမ်းကမပြေပေ။

“ဗိုလ်ကြီး ဖျားနေတာလား။”ဟု မေးလည်း မေးရင်း စစ်စောင့်တစ်ထည်က ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ် လွှမ်းခြုံ လာလေသည် ။

မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်အကူရဲဘော် တပည့်ကျော်မောင်ဦး ပင်။

“ကျေးဇူးပါ တပည့်ကျော်ရာ၊ ဟုတ်တယ် ငါဖျားနေတာ။ ဆေးတပ် သားဆီကတော့ ဆေး သောက်ထားတယ်။ မင်း စောင့်လာခြံပေးတာ လား။ ကျေးဇူးပါကွာ မင်းအေးနေမယ် ပြန်ယူသွားပါ”

“ကျွန်တော် နေကောင်းပါတယ် . . . ဗက။ ဗက ခြံထားလိုက်ပါ။ ပြီး တော့ ကျွန်တော့်မှာ စခန်း တစ်ခုကတောင်းလာတဲ့ ရိက္ခာထည့်တဲ့ ဂုန်နီ အိတ်ကို ရေဆေး နေလှန်းထားတာရှိတယ်။ တရုတ်ဂွမ်းစောင် ၁၀ ထည်နဲ့ မလဲနိုင်တဲ့ စောင်လေ”

တပည့်ကျော်ကား ရှင်းပြပြီးနောက် တဲထဲမှ ပြန်ထွက်သွားလေသည် ။ ထိုညက စောင့်နှစ်ထည်ဖြင့် နွေးထွေးစွာ အိပ်စက်ခဲ့ရလေသည် ။

ကျွန်တော့်အဖျားက အာဂန္တူ အဖျားပင်။ နောက်တစ်နေ့တော့ ပျောက်သွားလေသည် ။ သို့သော် အဖျားပျောက်ခါစ နာလန်ထမို့ ပါးစပ်က အသားဟင်းစားချင်နေသည် ။

သို့သော်ငြားလည်း ရောက်နေသည့်နေရာရော၊ ရှိသောရိက္ခာ အခြေအနေရော သိထားသည် မို့ ဘာမှ ဆက်မပြောဖြစ်ပေ။

ဆန္ဒအား သိက္ခာ စစ်သားစိတ်တို့ ဖြင့် ထိန်းရင်း ကျွန်တော် ကြိတ်မှိတ်နေမိပါသည် ။

တပည့်များ ချက်ကျွေးသော ငှက်ပျောအူ၊ ငါးခြောက်၊ ရိက္ခာဆန်တို့က စားရသည် မှာ မတင်းတိမ် ပေ။ အဖျားပျောက်ခါစမို့ မတင်းတိမ်ခြင်းဖြစ်သည် ။

နောက်တစ်နေ့တော့ တပည့်ကျော်မောင်ဦးက အသားကြော်တစ်ခွ

ကံယူလာပေးသည် ။ ဘာသားလဲမေးတော့ ကင်းစောင့်သည့်နေရာက သစ်ပင်ပေါ်မှ ရှဉ့်တစ်ကောင်ရ၍ ကြော်ကျွေးသည် ဟု ပြောသည် ။

ရှဉ့်ကြော်၏ တစ်ဝက်အား ကျွန်တော်စားလိုက်မိသည် ။ အရသာရှိ လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်းပင်။ တစ်ဝက်အား ပြန်ပေးလိုက်သည် ။ သူတို့ လည်း စားချင်ရှာပေမည်။

နောက်နှစ်ရက်လောက် မောင်ဦးတစ်ယောက် ရှဉ့်ကြော် နေ့စဉ်လာ ကျွေးလေသည် ။ ကျွန်တော်လည်း ဘာမျှမမေးဘဲ စားလိုက်ပါသည် ။ နောက်နေ့ရက်များ တွင် တော့ သတ်မှတ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရင်း စစ်ဆင်ရေး၏ နေ့ရက်များ ကုန်ဆုံးသွားလေတော့သည် ။

မကြာမီ ရှေ့တန်းပြန်ဝင်ရလေသည် ။ ကျွန်တော်တို့ စီးနင်းလာ သောကားက ပျဉ်ပုံကြီးဆိုသော နေရာတွင် ရပ်လေသည် ။ ထမင်းဆိုင် များ ပေါများ စွာရှိသည် ။

သို့သော် ရှေ့တန်းပြန်များ မို့ ငွေကြေးလည်း မရှိကြပေ။ ကျွန်တော် ကတော့ စထွက်လာစဉ်က ချန်ထားသော ငွေ ၅၀၀၀ ဖြင့် ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲမှာ လိုက်မိသည် ။

ခေါက်ဆွဲကြော်ရသောအခါ ကားများ ရပ်ထားရာသို့ ပန်းကန်ခဏ ယူသွားပါရစေဟု ခွင့်တောင်းရင်း ခေါက်ဆွဲကြော်ပန်းကန်အား ယူလာ မိလေသည် ။

ရှေ့တန်းတွင် ကျွန်တော် အဖျားပျောက်ခါစတွင် ကျွန်တော့်အား တ ပည့်ကျော် မောင်ဦးလာကျွေးသော အသားကြော်က ရှဉ့်ကြော်မဟုတ်မှ န်း ကျွန်တော်သိပါသည် ။

ကျွန်တော် အသားငတ်နေမှန်းသိ၍ မောင်ဦး ကြွက်ထောင်ကာ

ကျွေးနေမှန်း ကျွန်တော် တောသားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကြွက်  
ထောင်၊ ဖားရိုက်၊ ငါးနှိုက်ဖူးမှန်း၊ တောကြွက်အရသာ စားဖူးမှန်း မောင်  
ဦး သိမည်မထင်ပေ။

သူ့အထက်အရာရှိအား ကြွက်သားကျွေးရမည်ကို အားနာစိတ် ကျွန်  
တော်မစားချင်မည်စိုးသော စိတ်ကြောင့် သူ ရှဉ့်သားဟု ညာကျွေးခဲ့ခြင်း  
ပင်။

ကျွန်တော်လည်း သူ့အနေရခက်မည်စိုး၍ ဘာမျှမပြောဘဲ  
နေလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု တော့ သူ့စေတနာအား ပြန်တုံ့ပြန်ရ  
တော့မည်။

ခေါက်ဆွဲကြော်ပန်းကန်အား ကိုင်ကာ မောင်ဦးအား လိုက်ရှာမိ  
တော့သည်။ တပည့်ကျော်ကား ပိုက်ဆံမရှိ၍ ဆိုင်တွင် မစားနိုင်ပေ။ ချ  
က်လာသောထမင်း ဟင်းသာ စားနေရသည်။ လိုက်ရှာရင်းတွေ့ပါပြီ။

ယာဉ်တန်းကားများ ၏ ဘေးတစ်နေရာတွင် လမ်းမဘက်ဆီသို့ မျ  
က်နှာမူကာ ဟန်းကောတစ်လုံးအား ကိုင်ရင်း ထမင်းစားနေသော မော  
င်ဦး၏ ရှေ့တွင် ရပ်ကာ...

“တပည့်ကြီးရေ. . . ရှေ့တန်းတုန်းက မင်းရှာကျွေးတဲ့  
တောကြွက်ကြော်တွေအတွက် ငါ့ရဲ့ ပြန်ပေးတဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော်ပါ။ တစ်  
ပွဲလုံး ငါဝယ်မကျွေးနိုင်လို့ မင်းတစ်ဝက် ငါတစ်ဝက်စားမယ်ကွာ။ ရော့.  
.. ယူပါ”

ဟု ပြောကာ သူ့ဟန်းကောထဲတွင် တစ်ဝက်ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ။  
အအေးတစ်လုံးပါ တိုက်လိုက်သည်။ ။

တပည့်ကျော်ကား ဘာစကားမျှမဆိုနိုင်ဘဲ မျက်ရည်များ အသံတိတ်

စီးကျလျက်။ သူ့စေတနာ အား နားလည်သော သူ့အရာရှိအတွက် ဝမ်းသာလုံးဆိုနေခြင်းပင်။ ထို့နောက်တော့ သူ့နံဘေးမြေပြင် တွင် ကျောပိုးအိတ်မှ မြေခင်းစခင်းကာ ထိုင်ရင်း ကျန်သော ခေါက်ဆွဲကြော်အား ကျွန်တော်စားလိုက်ပါ သည် ။

ဪ... ဟန်းကောချိုင့် ကိုင်ကာစားနေသော တပည့်ကျော်ကား မျက်ရည်ကျလျက်ပင်။

ပျဉ်ပုံကြီး ကားလမ်းတစ်လျှောက် သွားနေသော ကားများ ပေါ်က လူများကမူ မြေကြီးပေါ်တွင် ထိုင်လျက် ခေါက်ဆွဲကြော်စားရင်း မျက်ရည်ကျနေသော စစ်သည် တစ်ဦးနှင့် ခေါက်ဆွဲကြော်ပန်းကန်အား မြိန်ရေရှက်ရေစားနေသော ပခုံးပေါ်တွင် သုံးပွင့်နှင့် ဗိုလ်ကြီးအဆင့် အရာရှိတစ်ဦးအား အံ့ဩစွာ ကြည့်ရင်း ဖြတ်သန်းသွားနေကြပါတော့သည် ။

ဪ... စစ်သည် များ ၏ ယမ်းငွေ့ကြားမှ စေတနာဖြင့် မုသားဆိုသောစကားက ပျားရည်ထက်ပင်ချိုသော ယမ်းငွေ့ကြားမှ မုသားပျားရည်များ ပင်ဖြစ်ပါတော့သည် ။

(ရှေ့တန်းတွင် ကြွက်ထောင်ကျွေးမွေးသော တပည့်ကျော်အတွက် အမှတ်တရ)





ဖိုက်တာဖေသင်း  
စွဲလျှင်အရာရှိငှါကင်းတစ်ဦး

## ဖိုက်တာဖေသင်း

(၁)

“ပေါ်နွေလလျှင်...တောင်ကချိန်မြူး...

မင်းလွင်ဦးနှင့် ... ပျံဖြူးခြုံသိုင်း... မုန်တိုင်းဆင်လို ...

တိမ်ညိုမှိုင်းထပ် ... ပျတ်လျှပ်ပြခါ ...

စိမ်းဝါမိုးပန်း ... ထွေထွေသွန်းက...

ရည်သွန်းသာကြည် ... ပျော်ရမည်ကို ... မြရည်ပက်မှ ...

ရောက်ခဲလတ်ဟု ... ချစ်ထွဋ်တင်သည် ...

ပြာစင်မွန်လတ် ... ဖြူဝင်းမွတ်လျှင် ...

ကြာညွတ်ဖယောင်း xxx နေရှိန်ပြောင်းလို့ xxx

ထင်လောင်းလောင်းဟန် xxx ရှိလိမ့်ဟန်ကို xxx

တိမ်စွန်လေလျှင် xxx ဖူးရောက်ချင်သည် xxx

ငှက်အသွင်ပျံကြွ xxx မတတ်သော် xxx”

လူပျိုစစ်သည် ဆောင်၏ ထမင်းစားခန်းမရှိ ရေဒီယို FM တစ်ခုမှ  
လာနေသော နတ်သျှင်နောင် သီချင်းသံ။

ထိုသီချင်းသံကြားတွင် သီချင်းသံဖုံးလှမတတ် ကြားနေရသော အသံ  
ဝါဝါကြီးကား...

“ဒီမှာ ကိုယ့်လူ သေခြင်းတရားက ဖေသင်းမယားကွ။ သေမှာ  
မကြောက်လို့ ဒေါနကို လက်ပစ် ကူး၊ မာနယ်ပလောမှာ  
အစုန်အဆန်မြူးခဲ့တာ။ လာမလုပ်နဲ့ လုပ်ပြီးလည်း မလာနဲ့ ။ တက်မ  
လာနဲ့ တောက်ချပစ်လိုက်မယ်။ ရင်ခွဲ အသည်း သေးနဲ့ ပန်းလိုက်လို့ အ  
င်းလေးမှာ ရွာတဲ့ မိုးတွေ ဖြစ်ကုန်မယ်”

ဆူညံဆူညံကြားနေရသော အသံပင်။ ကျိန်းသေပါပြီ... ဆရာဖေသ  
င်း မူးနေပြန်ပြီ။ အချိန်က တနင်္ဂနွေနေ့ တပ်ပိတ်ရက်။

မနက်ပိုင်း တန်းစီအပြီးတွင် အာမီရမ် ထုတ်ပေးလိုက်သည် ကိုး။

ယခု ကျွန်တော်က တပ်ခွဲလူပျိုဘားတိုက်ဘက် စစ်သည် များ နေ  
ရေးထိုင်ရေး လာကြည့်စဉ် ကြားနေရခြင်းပင်။

ဒီလူက စစ်ဆင်ရေးတွင် တော့ အားကိုးရသည် ။ နောက်တန်းပြန်ဝ  
င်ချိန်တွင် တော့ သောက်စား တတ်သည် လေ။ သူက တကယ့်လူမိုက်ဖြစ်  
သည် ။

စစ်ဆင်ရေးတွင် သိပ်တော်သောသူ။ ပွိုင့်တပ်စိတ်တွင် သူအမြဲနေသ  
ည် ။ လူက ပုပုသေးသေး။ သေနတ်ကိုင်လျှင်တော့ ၄၀ မမ လောင်ချာ  
တွဲပါသော MA4 ကိုသာ။

ရထားသည့် တပ်ကြပ်ရာထူးကလည်း စစ်မြေပြင်အဆင့်တိုး ရာထူး  
များ ပင်။ ပြောရလျှင် စစ်ဆင်ရေးနှင့် အကျိုးပေးသောသူပင်။ လျှော့မ  
တွက်နှင့်။ သူက သုံးလောင်း သုံးလက် ရဖူးသူပင်။ သူပြောလေ့ ရှိသည်  
ကား သူ့ရဲဘော်များအား...

“သေခြင်းတရားဆိုတာ ဖေသင်းမယားပါကွာ။ သေမှာ ကြောက်ရင် နတ်က၊စားမှာ ပေါ့။ ဘယ် စစ်ထဲဝင်ပါ့မလဲ. . . ဖေသင်းကွ . . . တစ်သင်းပဲရှိတယ်။ နှစ်သင်းရှိရင် သင်းကွပ်ပစ်လိုက်မယ်”

ကျွန်တော်က သူ၏ တပ်ခွဲမှူးဖြစ်ပါသည် ။ သူနှင့်အတူ စစ်ဆင်ရေး အတော်များများ တွင် လက်တွဲဖူး၍ သူ့အကြောင်း အကုန်သိသည် ။

ထို့ကြောင့် ယခုလည်း သူ့အသံကို စစ်သည် လူပျိုဆောင်ခေါ် ဘားတိုက်တွင် ကြားနေရ၍ သူ့ဆီ ခဏဝင်ကြည့်ခဲ့မိသည် ။

“ဆရာဖေသင်း ဘာတွေအော်နေတာလဲ”

“ဟာ . . . ဗိုလ်ကြီး အလေးပြု”

သူက မူးသာမူးသည် အရာရှိတစ်ယောက် အဆောင်ထဲဝင်လာ၍ အလေးပြုဟု ထအော်သည် ။

သူ့အမိန့်သံကြောင့် တခြားအဆောင်တွင်းရှိ စစ်သည် များ သတိဆွဲလျက်သား ဖြစ်သွားသည် ။ သူလည်း လက်တင်အလေးပြုလျက်။

“နေမြဲ”

သူက ပြန်အမိန့်ပေးကာ စစ်သည် များအား မူလအတိုင်း ပြန်နေစေလိုက်ပါသည် ။

“ထုံးစံအတိုင်း Super Sunday ပဲလား ဆရာဖေသင်း”

“ဟုတ်တယ် ဗက။ တပည့်တွေကို အရင်ကအကြောင်းတွေ ရှင်းပြရင်း နည်းနည်းတွတ်နေတာပါ”

ရယ်ကျဲကျဲနှင့် ပြန်ပြောလေသည် ။

“တွတ်တာလည်း တွတ်ပေါ့ဗျာ . . . မနက်ဖြန် တနင်္လာနေ့၊ တပ်ရင်းမှူး ဝတ်စားဆင်ယင်မှု စစ်မှာ နော်။ ဆံပင်ညှပ်၊ ယူနီဖောင်း၊ ဖိနပ်၊ ဦးထုပ် ပြင်ထားဦး။ ဆရာဖေသင်း တစ်ယောက်အတွက် မဟုတ်ဘူး ၊ ဆရာဖေသင်းရဲ့ အဆောင်က စစ်သည် တွေကိုပါ ပြင်ဆင်ပေးပါ။ ကြီးကြပ်ပါ။ ပြီးတော့ မကြာခင် ရှေ့တန်းထွက်ရတော့မယ်။ သေချာပြင်ဆင်ထားတော့လေ။ ဒီတစ်ခါ ဘော်စဲခိုရဲ့ အထက်ကို တက်ရမယ်။ ကျောက်ကြီးမြို့ကနေ သံဘိုရွာအထိပဲ။ ယာဉ်နဲ့ ချီတက်ရမှာ ။ သံဘိုရွာဟိုဘက်ကတော့ ခြေလျင်ခရီးပဲ။ ကြံ့ခိုင်မှုရှိအောင် လုပ်ထားကြဦး”

“စိတ်ချပါ ဗက။ ဆရာဖေ နှစ်ခါ မသေပါဘူး”

“ကဲ . . .အနားယူကြဦး။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်တွေ ကျွန်တော်လည်း ဆံပင်ညှပ်သွားလိုက်ဦးမယ်။ မနက်မှ ပြန်တွေ့ကြမယ်”

“ဟုတ် . . . ဗက။ ရောက်တုန်းလေး ဂီတာလေးနဲ့ သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်လောက် ချီးမြှင့်သွားပါဦး။ ရှေ့တန်းပြန်ကြိုတဲ့ ပွဲမှာ ဗကဆိုသွားတာလေ . . . ဘာတဲ့ ခေါင်းနဲ့ ခြေထောက်ဆိုလား . . . ဘာဆို လား”

“အဆိုတော် ဟန်ထွန်းရဲ့ ခေါင်းနဲ့ ပန်း သီချင်းပါဗျာ။ ဘယ့်နှယ် ခေါင်းနဲ့ ခြေထောက်လဲ။ ဆရာဖေ အမြည်းနဲ့ မှားနေပြီ”

ကျွန်တော့်အား သီချင်းဆိုပေးရန် တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဆရာဖေ၏ ဂီတာလေးအား ယူကာ တီးခတ်ရင်း

“ကြယ်တာရာများ လည်း လင်းလက်စေသား ×××

ငွေရောင်လမင်းလည်း ထွန်းလင်းစေသား ×××

ချစ်သူရယ် ××× ကောင်းကင်မှာ နတ်စီတဲ့ အိပ်မက်များ ×××

စိတ်စေရာ ပြည့်စေသား ×××

စသည့် အဆိုတော် ဟန်ထွန်း၏ ခေါင်းနဲ့ ပန်းသီချင်းအား ဆိုပြလို က်မိပါသည်။ ။

စစ်သည် များ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေကြလေသည်။ ။

ဪ... သူတို့ လည်း နှလုံးသားရှိသည့် လူသားများ သာ။

နိုင်ငံတော်၏ အချုပ်အခြာအာဏာ အမျိုးဘာသာအတွက် မတိုက်လျှင် မဖြစ်၍ သာ စစ်တိုက် နေကြရသူများ ပင်။

သီချင်းဆုံးတော့ ဆရာဖေသင်းက...

“ဒီသီချင်းကို ကျွန်တော် သိပ်ကြိုက်တယ်... ဗကရေ။ ဒီနှစ်ကုန်ရင် ကျွန်တော်လည်း နတ်စီ တဲ့ အိပ်မက်တွေ မက်ရတော့မှာ ပါ။ ကျွန်တော် မိန်းမတောင်းရင် ဗက လိုက်ခဲ့ပါဦးဗျာ”

“လိုက်ပေးပါ့မယ် ဆရာဖေ။ ကိုင်း... ရဲဘော်တွေ ကျွန်တော်ပြန် တော့မယ်။ မနက်မှ ပြန်တွေ့ ကြမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို နှုတ်ဆက်ရင်း ကျွန်တော် ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။ ။ သူတို့ အလေးပြုလျက် ကျန်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ အဆောင်ရှေ့အရောက်တွင် တော့...

“ဒီမှာ ကိုယ့်လူတို့... သေခြင်းတရားဆိုတာ ဖေသင်းမယားပါကွာ... ဆရာဖေ နှစ်ခါမသေပါဘူး”

အစရှိသည့် ဆရာဖေ၏ စကားသံများအား ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။ ။ ဆရာဖေသင်း သူက အားကိုးရသော တပ်ကြပ်တစ်ယောက် သိပ်ရဲ

သည် ။ ပြီးတော့ အိမ်ထောင်မရှိသူ လူပျိုကြီး။

သူ့ရွာမှ သူ့အမေက သူတို့ ရွာက ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်နှင့် စေ့စပ်ထားပေးသည် ။ ဤ တစ်နှစ် စစ်ဆင်ရေးပြီးလျှင် ဆရာဖေသင်း ရွာပြန်ကာ သူ့အမေပေးစားသော ဆရာမအား လက်ထပ် မည်။

ရှေ့တန်းတွင် အရက်လုံးဝမသောက်သော်လည်း နောက်တန်းတွင် အနည်းငယ်သောက်သည် ။ သူက လူပျော်တစ်ယောက်ပင်။

အချိန်များကား တရွေ့ရွေ့ကုန်လာကာ ကျွန်တော်တို့ ဘော်စဲခိုမြေ သို့ ဒုတိယအကြိမ် တက်ခဲ့ရ ပြန်သည် ။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် တော့ ယွန်းစ လင်းဘက်ဆီသို့။ ပလပ်ခိုတောင်ကြောကြီးအား ကုတ်ဖဲ့တက်ရင်း ချီတ က်ခဲ့ရပါတော့သည် ။

\*\*\*

## (၃)

ချီတက်ခဲ့ကြသည် က သံဘိုရွာမှ မူသဲရွာ ထိုမှ တုံးတံတား လားလံန ယ်ခြား အစရှိသည့် စခန်းများ ဆီသို့ တုံးတံတားတွင် တစ်ညအိပ်ခဲ့ရသ ည် ။

နောက်နေ့တွင် တော့ ဆက်လက်ချီတက်ကြရင်း ဘော်စဲခိုတွင် တစ် ညနားကြရသည် ။ နောက် တစ်နေ့တွင် တော့ ရည်မှန်းချက်ဆီသို့ ဆက် လက်ချီတက်ခဲ့ကြပါသည် ။

လမ်းခရီးက ကြမ်းတမ်းလှပေသည် ။

အတက်အဆင်းရှည်သော တောင်ကုန်းများ ၊ မတ်စောက်သော ချော က်များ ၊ ရေစီးသန်သော ချောင်းများအား ခက်ခဲစွာဖြင့် ကျွန်တော်တို့

တပ်ရင်း ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ထူးဆန်းသည် က ဆရာဖေသင်းက  
အရက်လုံးဝမသောက်တော့ခြင်းပင်။ ပွိုင့်အား သူက ထိန်းကျောင်းရင်း  
ရည်မှန်းချက်ရှိရာသို့ ချီတက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ချီတက်လာရင်း ရေစီးကြမ်းသော ဗျတ်ကွော ချောင်းဆီသို့ ရောက်  
လာလေသည်။ ။

ချောင်းရေပြင်အား ရာဘာလှေများ ဖြင့် ဖြတ်ကူးခဲ့ကြရပါသည်။ ။  
ဆက်လက်ပြီး ညောင်ပင်ကုန်း ပလပ်ခိုစခန်းများအား ဖြတ်ကျော်ကာ  
ပွိုင့် ၃၄၀၀ စခန်းဆီသို့ ချီတက်ခဲ့ကြရပါသည်။ ။

ယွန်းစလင်းစခန်းတွင် စစ်ကြောင်း ၁ က ကျန်နေရစ်ကာ ကျွန်  
တော်က စီနီယာတပ်ခွဲမှူးတစ်ဦးနှင့်အတူ သစ်တပင်ကုန်းစခန်းဆီသို့ ဝ  
င်ရောက်ရပါသည်။ ။

ဆရာဖေသင်းက ယွန်းစလင်း ပွိုင့် ၂၈၃၃၊ ပွိုင့် ၂၆၆၇  
လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်းတွင် တာဝန်ကျပါ သည်။ ။ စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေအား  
သိရှိစေရန်အတွက် ကျွန်တော်သိသလောက် ဖော်ပြပေးပါမည်။

စစ်ဆင်ရေးနေရာသည် ပဲခူးတိုင်း ကျောက်ကြီးဒေသ၏ တုံးတံတား  
ဆိုသော စခန်းမှ စတင်၍ ကယားပြည်နယ် လွိုင်ကော်၏ ဖားဆောင်း  
ဒေသ၏ ထီးမူထစခန်းတွင် ဆုံးသည်။ ။

ထီးထစခန်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် သံလွင်မြစ်တို့ ဆုံရာ ဖြ  
စ်သကဲ့သို့ ထိုင်းနိုင်ငံ နယ်နိမိတ်အစပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

သံလွင်မြစ်ကမ်းတစ်လျှောက်တွင် တော့ ထီးထ၊ စောထ၊ ထီးမူထ စ  
ခန်းများ ရှိပါသည်။ ။ ပွိုင့် ၂၈၃၃ တွင် နည်းဗျူဟာ အခြေပြုပါသည်။ ။

ပွိုင့် ၂၆၆၇ စခန်းလည်း တည်ရှိပါသည်။ ။

ဤသည် ကား ကျွန်တော်သိသလောက် ကျွန်တော်ရောက်နေသော စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေပင်။

ဆရာဖေသင်းက ကျွန်တော်တို့ သစ်တပင်ကုန်း စခန်းဆီသို့ တစ်ခါ တစ်ရံ တာဝန်နှင့် ရောက်လာ တတ်ပါသည်။ ။ ရောက်လာတိုင်း သူသိပ်ကြိုက်သော အဆိုတော် ဟန်ထွန်း၏ ခေါင်းနှင့်ပန်းသီချင်းအား ဆိုပြခိုင်းပါသည်။ ။ ၎င်းစစ်ဆင်ရေးနယ်မြေသည် မိုင်း အဆမတန်ပေါများ သော နေရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ငြိမ်းချမ်းရေးမယူခင်ကာလလည်း ဖြစ်၍ တိုက်ပွဲငယ်များ ကြိုကြားကြိုကြား ဖြစ်နေသေးသော အညိုရောင်နယ်မြေတစ်ခုသာ။

တစ်နေ့သော မိုးတွင်းရက်တစ်ခုတွင် ဆရာဖေသင်းပါဝင်သော လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်းကလေးသည် ကျွန်တော်ရှိရာ သစ်တပင်ကုန်း စခန်းက လေးဆီသို့ ရောက်လာပါတော့သည်။ ။

ကျွန်တော့် တဲငယ်လေးဆီသို့ သူရောက်လာကာ စကားလာပြော လေတော့သည်။ ။

“ဗက . . . ဗက . . . ခေါင်းနဲ့ ပန်း သီချင်းလေးဆိုပြပါဦး”

“ဟာ . . . ဆရာဖေ မယူရသေးတဲ့ ဆရာမကို လွမ်းနေပြန်ပြီလား”

“ဟုတ်တယ် . . . ဗကရေ။ ဗက သီချင်းဆိုတာလေး နားထောင်ရင်း အလွမ်းဖြေနေရတယ်။ နောက်တန်းပြန်ဝင်ရင်တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ နတ်စီတဲ့ အိပ်မက်တွေ ပြည့်ရတော့မယ် ထင်ပါရဲ့ ဗျာ”

“ပြည့်ရမှာ ပါ ဆရာဖေ။ ကိုင်း . . . ကျွန်တော် ဆိုပြပါ့မယ်”

“ကြယ်တာရာများ လည်း လင်းလက်စေသား ×××

ငွေရောင်လမင်းလည်း ထွန်းလင်းစေသား ×××

ချစ်သူရယ် ××× ကောင်းကင်မှာ နတ်စီတဲ့ အိပ်မက်များ ×××

စိတ်စေရာ ပြည့်စေသား ×××

သစ်တပင်ကုန်းစခန်းလေး၏ တစ်ခုသော တဲငယ်လေးဆီတွင် ဂီ  
တာမပါဘဲ အဆိုသက်သက်ဖြင့် ဆိုပြလိုက်ရပါတော့သည်။

\*\*\*

(၄)

သူလည်း ဟန်ထွန်းသီချင်းအား ကျွန်တော်ဆိုသလို လိုက်ဆိုလေသ  
ည်။ သီချင်းအစအဆုံးအား သူမရသော်လည်း သူရသည့် အပိုဒ်များ တွ  
င် သူလည်း လိုက်ဆိုနေပါတော့သည်။

“ကြယ်တာရာများ လည်း လင်းလက်စေသား ×××

ငွေရောင်လမင်းလည်း ထွန်းလင်းစေသား ×××

ချစ်သူရယ် ××× ကောင်းကင်မှာ နတ်စီတဲ့ အိပ်မက်များ ×××

စိတ်စေရာ ပြည့်စေသား ×××

သီချင်းဆုံးတော့ သူ့အားကြည့်မိတော့ သူ့မျက်ဝန်းတွင် မျက်ရည်ဝေ  
နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ တိုက်ပွဲတွင် အလွန်တရာ ရဲရင့်လှသော စစ်  
သားလူကြမ်းကြီးလည်း အချစ်နဲ့ တွေ့တော့ နူးညံ့သွားစေခဲ့သည် မဟု  
တ်ပါလား။

ဪ... ဆရာဖေလည်း သူ၏ ဇနီးလောင်းအား လွမ်းရောပြီထင်။



နောက်တစ်နေ့တွင် တော့

ဆရာဖေသင်းပါဝင်သော စစ်ကြောင်းကလေးသည် ကျားဘိုထချောင်း (ပွိုင့် ၂၄၃၃ နှင့် ပွိုင့် ၂၈၃၃ အကြား) ဘက်ဆီသို့ နယ်မြေရှင်းလင်းရန် ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

စစ်ကြောင်း Line က စထိုးနေစဉ် သူ့အိတ်ထဲမှာ သူ့ဆရာမအတွက် ရေးထားသော စာကလေးအား ထုတ်ပေးရင်း . . .

“ဗကရေ ဝနရေ . . . ကျွန်တော်ရေးထားတဲ့ စာလေးကို နောက်တန်း လူကြူရှိရင် ကျွန်တော့် တပ်ခွဲ လစာကြပ်ကို ပေးပေးပါဦး။ သူက ကျွန်တော့်အိမ်ကို ပို့ပေးပါလိမ့်မယ်။ စာရွက်မရှိလို့ I sergeant (စရဖ တကက) ဆီကနေ တောင်းရေးထားတာ။ ဗကရဲ့ စခန်းက စစ်သည် တွေမှာ စာအိတ်အပိုတွေရှိရင် စာအိတ်ထဲထည့်ပြီး လိပ်စာကို-

ဒေါ်နှင်းနှင်း

မူလတန်းပြ

အ.မ.က XXXXXX

XXXXXXXXX ကျေးရွာ

XXXXXXXXX မြို့နယ်

ပဲခူးတိုင်းလို့ ရေးပေးပါဦး။

ကျွန်တော့်ရဲ့ လစာကြပ်ကတစ်ဆင့် ကျွန်တော့်အိမ်ကို ပို့ပေးပါလိမ့်မယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် . . . ဗကရေ”

“ရပါတယ် ဆရာဖေ။ သွားတာလာတာလည်း သတိထားပါဦး။ အခု ခင်ဗျားတို့ သွားမယ့်ဘက်က မိုင်းပေါသလို KNU ရဲ့ သဘောထားတင်းမာတဲ့ တပ်မဟာ ၅ နယ်မြေမို့ပါ”

“အေးဆေးပါ . . . ဗကရေ၊ ဆရာဖေ နှစ်ခါမသေပါဘူး။ သေခြင်းတရားက ဖေသင်းမယားပါ ဗျာ”

“ဟုတ်ပါပြီ။ ခင်ဗျားစာ ကျွန်တော်ထည့်ပေးလိုက်ပါ့မယ်”

ပြီးပြနုတ်ဆက်ရင်း စစ်ကြောင်းက သစ်တပင်ကုန်းစခန်းကလေးဆီမှ ပွိုင့် ၂၈၃၃ ဘက်ဆီသို့ ချီတက်လေပြီတည်း။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့ ဆက်ထွက်သွားလေသည် ။ ကျွန်တော်လည်း နောက်တစ်နေ့မှ သူ့စာကလေးကို စခန်းရှိ စစ်သည် များ ထံမှ စာအိတ်အပိုမေး၍ တောင်းရမ်းကာ ထည့်ပေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည် ။

ထို့နောက် ရှေ့တန်း၏ လုပ်ဆောင်ဖွယ်ရာများ ဖြစ်သော စခန်းခံစစ် လုပ်ငန်းများကို တပ်ခွဲမှူးနှင့်အတူ ပြုလုပ်နေမိသည် ။

ထိုနေ့က ဘာကြောင့်ရယ်မသိပေ။ မိုးသဲကြီးမဲကြီး ရွာလေသည် ။

ကရင်ပြည်နယ်မိုးကလည်း ရွာမိလျှင် မတိတ်တော့ပေ။

ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင် တော့ ဆသရစက်ဆီသို့ ကြေးနန်းတစ်စောင် ဝင်လာခဲ့ပါတော့သည် ။

အခြားမဟုတ်ပေ။

ဒုရင်းမှူးဦးစီးသော စစ်ကြောင်း ကျားဘိုထချောင်းတစ်နေရာတွင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေသော ကြေးနန်းပင်။

# (၅)

“ဆရာ ဆက်ကြီး (ဆသရသမား) . . . ပွဲကတဲ့ အခြေအနေလေး”

“ကျားဘိုထ ချောင်းနားမှာ ဖြစ်တာပဲ။ ဗက ထုံးစံအတိုင်း တမဟ ၅ က ခွဲထွက်အဖွဲ့တွေနဲ့ ကျွဲ၊ နွား မှောင်ခိုစက်လှေတစ်စီးတော့ မိထားတယ်။ ရန်သူ နှစ်လောင်း နှစ်လက်ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဘက်က တစ်ယောက်ဒဏ်ရာပြင်းတယ်။ ဘော်စဲခို တပ်မဆေးခန်းအထိ လက်ဆင့်ကမ်းပို့ရမယ် . . . တပ်ရင်းအရာရှိတစ်ယောက် တောက်လျှောက်လိုက်သွားရမယ်။

ရင်းမှူးကတော့ ဗကကို ရွေးလိုက်ပါတယ်။ ယွန်းစလင်းစခန်းက ထုတ်နုတ် လခရ တစ်စိတ်ပါ။ ဗကနဲ့ အတူပါမယ်။ လူနာစောင့်တစ်ယောက်လည်း ပါမယ်။ ဆုံရပ်ကတော့ ဗက စောင့်ရမှာ က သစ်တပင် ကုန်းလမ်းဆုံက စောင့်နေရမယ်။ နောက်တစ်နာရီအတွင်း ဗက ထွက်ရမယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် တပ်မက Night Move လုပ်စေချင်တယ်။ ရည်မှန်းချက်က တောင်ငူစစ်ဆေးရုံကိုပါ။ ဒီမှာ က ဝင်လာတဲ့ ကြေးနန်းအပြည့်အစုံပါ”

တပ်မမှ ဖြစ်စဉ်ကြေးနန်းနှင့် ညွှန်ကြားချက်ကြေးနန်းအား ဖတ်လိုက်ပါသည်။ ။ ဒဏ်ရာရသူက ဆရာဖေသင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ။

စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ကျွန်တော် ကျောပိုးအိတ်ပြင်ကာ နောက်ထပ် တစ်နာရီမတိုင်ခင် သစ်တပင် ကုန်းလမ်းဆုံဆီမှ စောင့်ဆိုင်းနေမိပါသည်။ ။

မကြာမီတော့ လူနာသယ်လာသောအဖွဲ့က ရောက်လာပါတော့သည်။ ။ သေနတ်ဒဏ်ရာ ဗရပွနှင့် ဆရာဖေသင်းပင်။ အတူပါလာသော သူလူ

နာစောင့်အားမေးတော့ ကျွဲနွားမှောင်ခိုစက်လှေအား ဖမ်းဆီးရန် ချီတက်လာစဉ် ထိုစက်လှေအား အခွန်လာကောက်သော ခွဲထွက်အဖွဲ့နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း၊ ဆရာဖေသင်းက ရဲဝံ့စွာတိုက်ခိုက်ခဲ့ရင်း ရန်သူ့ကျည်ခဲခဲ့ကြောင်း သိရပေတော့သည်။

ဆရာဖေသင်းလည်း စကားသိပ်မပြောနိုင်တော့ပေ။ မျက်နှာကတော့ ထိမထင်ဟန်။ သေခြင်းတရားကို ဖေသင်းမယားဟု အမှန်တကယ် ထင်နေပုံပင်။

လူနာအား သယ်ဆောင်ကာ ယွန်းစလင်းချောင်းအား ရာဘာလှေများ နှင့် ဖြတ်ကျော်ကာ ချီတက်ခဲ့လေတော့သည်။

ယွန်းစလင်းစခန်းရောက်တော့ ရင်းမှူးက စခန်းအခြေအောက်ဘက်လမ်းဆီမှ စောင့်နေသည်။ သူလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသည်။ ရင်းမှူးက ဆရာဖေသင်းလက်အား ဆုပ်ကိုင်ကာ...

“တာဝန်ကျေပါပြီ ဆရာဖေ”

ဟု ပြောလေသည်။ ဆရာဖေသင်းက ပြီးရုံသာ ပြီးနိုင်လေသည်။

စကားပြောရန် အဆင်ပြေပုံမရပေ။ ဒဏ်ရာက ပြင်းထန်လေသည်။ ရင်းမှူးစခန်းမှ ဆက်ထွက်ရင်း အရိုးတောင် ပွိုင့် ၃၄၀၀ အား ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ဆက်လက်၍ တက်ရမည်က ပလပ်ခိုတောင်ကြောပင် ပေ ၅၀၀၀ ကျော်မြင့်ကာ အတက်အဆင်း ရှည်သော တောင်ကြောကြီးပင်။ လူနာထမ်းသူစစ်သည် များကား အတော်သနားစရာပင်။

သို့သော် မိမိတို့ ရဲဘော်ရဲဘက်၏ အသက်အား အရေးတကြီးကယ်ရန် လိုနေ၍ ထမ်းသူသာချိန်းသော်လည်း ရပ်နားခြင်းမရှိပေ။ ဆက်လက်

ချီတက်နေဆဲ။

\*\*\*

(၆)

ပလပ်ခိုတောင်ကြောကြီးသို့ ကျားကုတ်ကျားခဲ ကုတ်ဖွဲတက်ရောက်ကာ ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ။

ဆက်လက်၍ ညောင်ပင်ကုန်းစခန်း ဗျတ်ကွောချောင်းတို့ အား ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ကြပါသည်။ ။ ဆရာဖေသင်း၏ အနေအထားကမူ အားရဖွယ်ရာ မရှိပေ။

မနက် ၅ နာရီလောက်တွင် တော့ Night Move ချီလာသော ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်းကလေးသည် ဘော်စဲခို တပ်မကုန်းဆီသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတော့သည်။ ။

တပ်မဆေးမှူးနှင့် သူနာပြုများ အရေးပေါ်ကုသကြပါသည်။ ။ ဒဏ်ရာများက ပြင်းထန်လွန်းနေပေသည်။ ။ အခြေအနေက မကောင်းနိုင်တော့ပေ။ သူ့ကံဟု ပင် ဆိုရပေတော့မည်။

အစွမ်းကုန် ကုသပါသော်လည်း မနက် ၆ နာရီမတိုးမီ စက္ကန့်အနည်းငယ်အလိုတွင် သေခြင်း တရားကို သူ၏ မယားဟု ဆိုခဲ့သူ ဆရာဖေသင်းက သူ့အား အားပေးသည့်သဘောဖြင့် သူ့လက်အား ဆုပ်ကိုင်နေသော ကျွန်တော့်၏ လက်တစ်ဖက်အား ဖြေလျော့ရင်း စကားမဆိုနိုင်တော့ဘဲ အညတြသူရဲကောင်းတို့ စံရာလမ်းသို့ မြန်းသွားပါတော့သည်။ ။

သူ လှပစွာ ကျဆုံးခဲ့လေပြီ။

သူ့ရုပ်အလောင်းအား ဘော်စဲခို ရှေ့ခံစစ်စခန်း အာဇာနည်ကုန်းဟု အမည်ပေးထားသော စခန်းလေးအနီးရှိ လူမသိသူမသိသော အာဇာနည်ကုန်းဟု အမည်ရသော နေရာလေးတွင် မြှုပ်နှံခဲ့ပါသည်။

သူ့အား အမိန့်စာပြန်တမ်းပြန်ပေးရသော အရာရှိအဖြစ် ကျွန်တော် တာဝန်ယူခဲ့ရပါသည်။ သူရေးပေးသော စာကလေးကိုတော့ သူ့ဇနီးလောင်းထံ ကျွန်တော် ဆက်ဆက်ရောက်အောင် ပို့ပေးမည်သာ။

ရင်နာနာနှင့် အမိန့်ပြန်ပေးလိုက်ရပါသည်။

“ရဲဘော်... သင်သွားလိုရာ သွားနိုင်ပြီ” ဆိုသော စာသားအဆုံးတွင် တော့ ထိန်းထားသည့်ကြားမှ ကျွန်တော့်မျက်ရည်တစ်စက်က သူ့မြေပုံကလေးပေါ်သို့ ကျသွားပါတော့သည်။

သေခြင်းတရားကို မကြောက်ခဲ့သူ။ ဆရာဖေ နှစ်ခါမသေပါဘူးဆိုသော တပ်ကြပ်ဖေသင်းကား အမှန်တကယ် ကျဆုံးသွားလေပြီ။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့ စစ်သည် များ ၏ ရင်ဘတ်ထဲတွင် ဆရာဖေ သင်းမသေပါ။ ထာဝရ ရှင်သန် နေမည်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထို့နောက်တွင် တော့ ဆရာဖေသင်း၏ ရုပ်အလောင်း မြှုပ်နှံရာ အာဇာနည်ကုန်းလေးအား ထားရစ်ကာ သစ်တပင်ကုန်းစခန်းဆီသို့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်တက်ခဲ့ရပါတော့သည်။

သူ၏ မြေပုံကလေးအား ဘော်စဲခိုဆီသို့ရောက်တိုင်း ကျွန်တော် သွားရောက်နေဆဲပင်။

ဆရာဖေသင်း ကောင်းရာသူဂတိလားပါစေ။

